

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, **XXX**
[...](2022) **XXX** draft

ANNEX

SENSITIVE*
UNTIL THE ADOPTION

ANEXĂ

la

COMUNICAREA COMISIEI

**Aprobarea conținutului Proiectului de regulament al Comisiei privind aplicarea
articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
anumitor categorii de acorduri de specializare**

---

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

ANEXĂ

REGULAMENTUL (UE) .../... AL COMISIEI

din XXX

**privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii
Europene anumitor categorii de acorduri de specializare**

PROIECT

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2821/71 al Consiliului din 20 decembrie 1971 privind aplicarea articolului 85 alineatul (3) din tratat unor categorii de acorduri, decizii și practici concertate¹,

după publicarea unui proiect al prezentului regulament,

după consultarea Comitetului consultativ privind practicile restrictive și pozițiile dominante, întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 2821/71 împuternicește Comisia să aplice articolul 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene*, prin regulament, anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate care intră sub incidența articolului 101 alineatul (1) din tratat, care au ca obiect specializarea, inclusiv acordurile necesare realizării acestei specializări.
- (2) Regulamentul (UE) nr. 1218/2010 al Comisiei din 14 decembrie 2010 privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene anumitor categorii de acorduri de specializare² definește categoriile de acorduri de specializare pe care Comisia le consideră ca respectând, în mod normal, condițiile prevăzute la articolul 101 alineatul (3) din tratat. Având în vedere experiența generală pozitivă dobândită în aplicarea regulamentului menționat, care expiră la 31 decembrie 2022, și ținând seama de rezultatele procedurii de revizuire, este oportun să se adopte un nou regulament de exceptare pe categorii.
- (3) Prezentul regulament ar trebui să îndeplinească două cerințe, și anume: (i) să asigure protecția concurenței în mod eficace și (ii) să ofere întreprinderilor securitatea juridică adecvată. În urmărirea obiectivelor respective ar trebui să se ia în considerare necesitatea simplificării controlului administrativ și a cadrului legislativ într-o măsură cât mai mare cu putință.

---

¹ JO L 285, 29.12.1971, p. 46.

(*) De la 1 decembrie 2009, articolul 81 din Tratatul CE (anterior articolul 85 din Tratatul CEE) a devenit articolul 101 din tratat. Aceste dispoziții sunt, în esență, identice. În sensul prezentului regulament, trimiterile la articolul 85 din Tratatul CEE sau la articolul 81 din Tratatul CE ar trebui înțelese ca trimiteri la articolul 101 din tratat, după caz.

² JO L 335, 18.12.2010, p. 43.

- (4) Sub un anumit nivel al puterii de piață, pentru aplicarea articolului 101 alineatul (3) din tratat, se poate presupune, în general, că efectele pozitive ale acordurilor de specializare vor compensa eventualele efecte negative asupra concurenței.
- (5) Pentru aplicarea articolului 101 alineatul (3) din tratat prin regulament, nu este necesar să se definească acordurile care pot intra sub incidența articolului 101 alineatul (1) din tratat. La evaluarea individuală a acordurilor în temeiul articolului 101 alineatul (1) din tratat trebuie să se ia în considerare mai mulți factori, în special structura pieței pe piața relevantă.
- (6) Beneficiul exceptării stabilite prin prezentul regulament ar trebui limitat la acele acorduri pentru care se poate estima cu suficientă certitudine că îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 101 alineatul (3) din tratat.
- (7) Este foarte probabil ca acordurile de specializare să contribuie la îmbunătățirea producției de bunuri sau a pregătirii serviciilor ori a distribuției acestora dacă părțile dispun de competențe, active sau activități complementare, deoarece părțile se pot concentra pe fabricarea respectivelor bunuri sau pe pregătirea respectivelor servicii și, prin urmare, pot funcționa mai eficient și pot furniza produsele mai ieftin. Este posibil ca, dată fiind concurența efectivă, consumatorii să primească o cotă-parte echitabilă din beneficiile rezultate.
- (8) Avantajele respective pot rezulta din: (a) acorduri prin care o parte sau mai multe părți renunță integral sau parțial la fabricarea anumitor bunuri sau la pregătirea anumitor servicii în favoarea altei părți sau a altor părți („specializare unilaterală”); (b) acorduri prin care fiecare parte renunță integral sau parțial la fabricarea anumitor bunuri, care sunt diferite, sau la pregătirea anumitor servicii în favoarea unei alte părți sau a altor părți („specializare reciprocă”) și (c) acorduri prin care două sau mai multe părți se angajează să fabrice în comun anumite bunuri sau să pregătească anumite servicii („producție în comun”).
- (9) Aplicarea prezentului regulament în cazul serviciilor vizează pregătirea serviciilor (spre deosebire de prestarea de servicii). Pregătirea serviciilor se referă la activități anterioare prestării de servicii către clienți (de exemplu, cooperarea în vederea creării unei platforme prin care va fi prestat un serviciu). Prestarea de servicii nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, excepție făcând contextul distribuției, respectiv atunci când părțile prestează serviciile pregătite și furnizează produsele fabricate în temeiul acordului de specializare.
- (10) Aplicarea prezentului regulament la acordurile de specializare unilaterală și reciprocă ar trebui să se limiteze la situațiile în care părțile sunt active pe aceeași piață de produse. Cu toate acestea, nu este necesar ca părțile să fie active pe aceeași piață geografică. De asemenea, conceptele de specializare unilaterală, respectiv specializare reciprocă, nu impun reducerea capacității unei părți, fiind suficient ca aceasta să își reducă volumele de producție.
- (11) Pentru a se asigura concretizarea beneficiilor specializării fără ca una dintre părți să părăsească în totalitate piața în avalul producției, acordurile de specializare unilaterală și reciprocă ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament numai atunci când prevăd obligații privind furnizarea și cumpărarea. Obligațiile privind furnizarea și cumpărarea pot, dar nu trebuie, să fie de natură exclusivă.
- (12) Prezentul regulament se aplică acordurilor de producție în comun încheiate de părți care sunt deja active pe aceeași piață de produse, dar și de părți care doresc să intre pe o piață de produse prin intermediul acordului de producție în comun. În plus,

conceptul de acord de producție în comun nu impune obligația părților de a-și reduce activitățile individuale în ceea ce privește fabricarea de bunuri sau pregătirea de servicii în afara domeniului de aplicare al angajamentului lor comun preconizat.

- (13) Se poate presupune că, atunci când cota de piață deținută de părți pe piața relevantă a produselor care fac obiectul unui acord de specializare nu depășește un anumit nivel, acordurile vor genera, de regulă, beneficii economice sub forma unor economii de scară sau de gamă ori a unor tehnologii de producție îmbunătățite, în timp ce consumatorii beneficiază de o cotă echitabilă din beneficiile rezultate.
- (14) În cazul în care produsele care fac obiectul unui acord de specializare sunt produse intermediare pe care una sau mai multe părți le utilizează integral sau parțial ca factor de producție pentru propriile produse în aval pe care le vând ulterior pe piață, exceptarea conferită de prezentul regulament ar trebui condiționată și de nedepășirea unui anumit nivel al cotei de piață deținute de părți pe piața relevantă pentru aceste produse din aval. Într-un astfel de caz, prin simpla analizare a cotei de piață deținute de părți la nivelul produsului intermediar nu s-ar ține seama de riscul potențial de blocare a pieței sau de majorare a prețului factorilor de producție pentru concurenți la nivelul produselor din aval.
- (15) Nu există prezumția că acordurile de specializare intră sub incidența articolului 101 alineatul (1) din tratat sau că nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 101 alineatul (3) din tratat, dacă se depășește pragul cotei de piață stabilit în prezentul regulament sau dacă nu sunt îndeplinite alte condiții din prezentul regulament. În astfel de cazuri, trebuie să se efectueze o evaluare individuală a acordului de specializare, în temeiul articolului 101 din tratat.
- (16) Prezentul regulament nu ar trebui să excepteze acordurile ce conțin restricții care nu sunt indispensabile pentru atingerea efectelor pozitive obținute printr-un acord de specializare. În principiu, acordurile care conțin anumite tipuri de restricții grave ale concurenței referitoare la fixarea prețurilor percepute părților terțe, limitarea producției sau a vânzărilor și repartizarea piețelor sau a clienților ar trebui excluse de la beneficiul exceptării stabilite în prezentul regulament, indiferent de cota de piață deținută de părți.
- (17) Limitarea cotei de piață, neexceptarea anumitor acorduri și condițiile prevăzute de prezentul regulament garantează, în general, faptul că acordurile în cazul cărora se aplică exceptarea pe categorii nu dau părților posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte semnificativă a produselor sau a serviciilor în cauză.
- (18) Beneficiul prezentului regulament poate fi retras în temeiul articolului 29 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat³.
- (19) Pentru a înlesni încheierea acordurilor de specializare, care pot avea impact asupra structurii părților, perioada de valabilitate a prezentului regulament ar trebui stabilită la 12 ani,

---

³ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

TITLUL I

DEFINIȚII

Articolul 1 – Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „acord de specializare” înseamnă un acord de specializare unilaterală, un acord de specializare reciprocă sau un acord de producție în comun;
  - (1) „acord de specializare unilaterală” înseamnă un acord între două sau mai multe părți care sunt active pe aceeași piață de produse și în virtutea căruia una sau mai multe părți acceptă să sisteze, integral sau parțial, producerea anumitor produse ori să se abțină de la producerea produselor respective și să le achiziționeze de la cealaltă parte sau de la celelalte părți, care acceptă să producă și să furnizeze produsele respective;
  - (2) „acord de specializare reciprocă” înseamnă un acord între două sau mai multe părți care sunt active pe aceeași piață de produse și în virtutea căruia două sau mai multe părți acceptă, pe bază de reciprocitate, să sisteze integral sau parțial producerea anumitor produse, care sunt diferite, sau să se abțină de la producerea acestora și să le achiziționeze de la celelalte părți, care acceptă să producă și să furnizeze produsele respective;
  - (3) „acord de producție în comun” înseamnă un acord în virtutea căruia două sau mai multe părți acceptă să producă în comun anumite produse;
- (b) „acord” înseamnă un acord, o decizie a unei asociații de întreprinderi sau o practică concertată;
- (c) „produs” înseamnă un bun sau un serviciu, incluzând atât bunurile sau serviciile intermediare, cât și bunurile sau serviciile finale, cu excepția serviciilor de distribuție și închiriere;
- (d) „producție” înseamnă fabricarea de bunuri sau pregătirea de servicii, inclusiv prin subcontractare;
- (e) „pregătirea de servicii” înseamnă activitățile anterioare prestării de servicii către clienți;
- (f) „produs de specializare” înseamnă produsul care este produs în cadrul unui acord de specializare;
- (g) „produs în aval” înseamnă produsul pentru producția căruia una sau mai multe părți utilizează, ca factor de producție, un produs de specializare și care este vândut de părțile respective pe piață;
- (h) „piață relevantă” înseamnă piața relevantă de produse și piața geografică relevantă cărora le aparțin produsele de specializare și, în plus, în cazul în care produsele de specializare sunt produse intermediare care sunt utilizate captiv, integral sau parțial, de una sau mai multe părți ca factor de producție pentru

produsele în aval, piața relevantă de produse și piața geografică relevantă cărora le aparțin produsele în aval;

- (i) „întreprindere concurentă” înseamnă un concurent existent sau potențial;
  - (1) „concurent existent” înseamnă o întreprindere care este activă pe aceeași piață relevantă;
  - (2) „concurent potențial” înseamnă o întreprindere care, în lipsa acordului de specializare, în mod realist și nu doar ca o simplă posibilitate teoretică, ar putea să întreprindă, în termen de maximum trei ani, investițiile suplimentare necesare sau să suporte alte costuri necesare pentru a intra pe piața relevantă;
- (j) „obligație de furnizare exclusivă” înseamnă obligația de a nu furniza produsele de specializare unei alte întreprinderi concurente decât partea sau părțile la acord;
- (k) „obligație de cumpărare exclusivă” înseamnă obligația de a cumpăra produsele de specializare numai de la o parte la acord sau de la părțile la acord;
- (l) „în comun”, în contextul distribuției, înseamnă activități ale căror lucrări:
  - (1) executate de către o echipă, o organizație sau o întreprindere comună sau
  - (2) întreprinse de un distribuitor terț numit în comun pe bază de exclusivitate sau neexclusivitate, cu condiția ca acesta să nu fie o întreprindere concurentă;
- (m) „distribuție” înseamnă furnizarea de produse de specializare.

2. În sensul prezentului regulament, termenii „întreprindere” și „parte” includ întreprinderile legate respective.

„Întreprinderi legate” înseamnă:

- (a) întreprinderi în care o parte la acordul de specializare dispune, în mod direct sau indirect:
  - (i) de puterea de a exercita mai mult de jumătate din drepturile de vot;
  - (ii) de puterea de a numi mai mult de jumătate din membrii consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organismelor care reprezintă întreprinderea în mod legal sau
  - (iii) de dreptul de a gestiona afacerile întreprinderii;
- (b) întreprinderi care dispun, în mod direct sau indirect, într-o întreprindere parte la acordul de specializare, de drepturile sau puterile enumerate la litera (a);
- (c) întreprinderi în care o întreprindere menționată la litera (b) dispune, în mod direct sau indirect, de drepturile sau puterile enumerate la litera (a);
- (d) întreprinderi în care o parte la acordul de specializare, împreună cu una sau mai multe dintre întreprinderile menționate la litera (a), (b) sau (c), ori în care două sau mai multe dintre aceste din urmă întreprinderi dispun în comun de drepturile sau puterile enumerate la litera (a);
- (e) întreprinderi în care drepturile sau puterile enumerate la litera (a) sunt deținute în comun de:

- (i) părțile la acordul de specializare sau întreprinderile legate respective ale acestora menționate la literele (a)-(d) sau
- (ii) una sau mai multe dintre părțile la acordul de specializare ori una sau mai multe dintre întreprinderile legate ale acestora menționate la literele (a)-(d) și una sau mai multe părți terțe.

TITLUL II

EXCEPTARE

Articolul 2 – Excepție

1. În temeiul articolului 101 alineatul (3) din tratat și sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, se declară prin prezenta că articolul 101 alineatul (1) din tratat nu se aplică acordurilor de specializare.
2. Excepția prevăzută la alineatul (1) se aplică în măsura în care acordurile respective prevăd restricții ale concurenței care intră sub incidența articolului 101 alineatul (1) din tratat.
3. Excepția prevăzută la alineatul (1) se aplică, de asemenea, acordurilor de specializare care conțin dispoziții privind cesiunea drepturilor de proprietate intelectuală sau acordarea de licențe pentru drepturile de proprietate intelectuală uneia sau mai multor părți, cu condiția ca dispozițiile respective:
  - (a) să nu constituie obiectul principal al unor astfel de acorduri și
  - (b) să fie direct legate de punerea în aplicare a acestor acorduri și necesare pentru punerea în aplicare a acestora.
4. Excepția prevăzută la alineatul (1) se aplică, de asemenea, acordurilor de specializare atunci când:
  - (a) părțile acceptă o obligație de cumpărare exclusivă sau o obligație de furnizare exclusivă sau
  - (b) părțile distribuie în comun produsele de specializare și nu le vând în mod independent.

TITLUL III

PRAGURI

Articolul 3 – Pragurile cotei de piață

1. Excepția prevăzută la articolul 2 se aplică în condițiile în care cota de piață cumulată a părților nu depășește 20 % din piața (piețele) relevantă (relevante) căreia (căror) îi (le) aparțin produsele de specializare.
2. În cazul în care produsele de specializare sunt produse intermediare care sunt utilizate captiv, integral sau parțial, de una sau mai multe părți pentru producția de

produse în aval, pe care părțile le vând, pentru a se putea aplica exceptarea prevăzută la articolul 2 trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) o cotă de piață cumulată care să nu depășească 20 % pe piața (piețele) relevantă (relevante) căreia (căroră) îi (le) aparțin produsele de specializare și
- (b) o cotă de piață cumulată care să nu depășească 20 % pe piața (piețele) relevantă (relevante) căreia (căroră) îi (le) aparțin produsele în aval.

Articolul 4 – Aplicarea pragurilor cotei de piață

În scopul aplicării pragurilor cotei de piață prevăzute la articolul 3, se aplică următoarele norme:

- 1. cota de piață trebuie calculată pe baza valorii vânzărilor pe piață; în cazul în care nu sunt disponibile date privind valoarea vânzărilor pe piață, pentru stabilirea cotei de piață a părților se pot folosi estimări bazate pe alte informații fiabile privind piața, inclusiv volumul vânzărilor pe piață;
- 2. cota de piață trebuie calculată pe baza datelor referitoare la anul calendaristic precedent sau, mai degrabă, cota de piață trebuie calculată ca medie a cotelor de piață ale părților din ultimii trei ani calendaristici precedenți, atunci când anul calendaristic precedent nu este reprezentativ pentru poziția părților pe piața (piețele) relevantă (relevante);
- 3. cota de piață deținută de întreprinderile menționate la articolul 1 alineatul (2) paragraful al doilea litera (e) se atribuie în mod egal fiecărei întreprinderi care dispune de drepturile sau puterile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) paragraful al doilea litera (a);
- 4. în cazul în care cotele de piață menționate la articolul 3 nu depășesc inițial 20 %, dar ulterior depășesc acest nivel pe cel puțin una din piețele vizate de acordul de specializare, exceptarea prevăzută la articolul 2 continuă să se aplice pe o perioadă de doi ani calendaristici consecutivi care urmează anului în care s-a depășit pentru prima dată pragul de 20 %.

TITLUL IV

RESTRICȚII GRAVE

Articolul 5 – Restricții grave

Exceptarea prevăzută la articolul 2 nu se aplică acordurilor de specializare care, în mod direct sau indirect, separat sau în combinație cu alți factori care sunt sub controlul părților, au ca obiect oricare dintre următoarele:

- 1. fixarea prețurilor pentru vânzarea produselor de specializare către părți terțe, cu excepția fixării prețurilor percepute clienților direcți în contextul distribuției în comun;
- 2. limitarea producției sau a vânzărilor, cu excepția:

- (a) dispozițiilor privind volumul de produse acceptat în contextul acordurilor de specializare unilaterală sau reciprocă sau
  - (b) dispozițiilor privind stabilirea capacității și a volumelor de producție în contextul unui acord de producție în comun și
  - (c) stabilirii unor obiective privind vânzările în contextul distribuției în comun;
3. alocarea piețelor sau a clienților.

TITLUL V

PROCEDURA DE RETRAGERE

Articolul 6 – Retragera în cazuri individuale de către Comisia Europeană

1. Comisia poate retrage beneficiul prezentului regulament, în temeiul articolului 29 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului, în cazul în care constată, într-un anumit caz, că un acord de specializare căruia i se aplică exceptarea prevăzută în prezentul regulament are totuși efecte care sunt incompatibile cu articolul 101 alineatul (3) din tratat.
2. Beneficiul prezentului regulament ar putea fi retras în temeiul articolului 29 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, în special în cazul în care:
  - (a) piața relevantă este foarte concentrată și
  - (b) concurența este deja slabă, în special din cauza:
    - (i) pozițiilor individuale pe piață ale altor participanți pe piață sau
    - (ii) legăturilor dintre alți participanți pe piață create prin acorduri de specializare paralele.

Articolul 7 – Retragera în cazuri individuale de către o autoritate de concurență a unui stat membru

1. Autoritatea de concurență a unui stat membru poate retrage beneficiul prezentului regulament, în temeiul articolului 29 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, în ceea ce privește teritoriul respectivului stat membru sau o parte a acestuia în cazul în care constată, într-un anumit caz, că un acord de specializare căruia i se aplică exceptarea prevăzută în prezentul regulament are totuși efecte care sunt incompatibile cu articolul 101 alineatul (3) din tratat pe teritoriul respectivului stat membru sau pe o parte a acestuia și în cazul în care un astfel de teritoriu are toate caracteristicile unei piețe geografice distincte.
2. Beneficiul prezentului regulament ar putea fi retras de o autoritate de concurență a unui stat membru în temeiul articolului 29 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, în special în cazul în care se aplică circumstanțele prevăzute la articolul 6 alineatul (2) literele (a) și (b) din prezentul regulament.

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 8 – Perioada de tranziție

Interdicția prevăzută la articolul 101 alineatul (1) din tratat nu se aplică în perioada 1 ianuarie 2023-31 decembrie 2024 pentru acordurile care sunt deja în vigoare la 31 decembrie 2022 și care nu îndeplinesc condițiile de exceptare prevăzute de prezentul regulament, dar care îndeplinesc condițiile de exceptare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1218/2010.

Articolul 9 – Perioada de valabilitate

1. Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2023.
2. Prezentul regulament expiră la 31 decembrie 2034.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Comisie,
Președinta
Ursula von der Leyen*